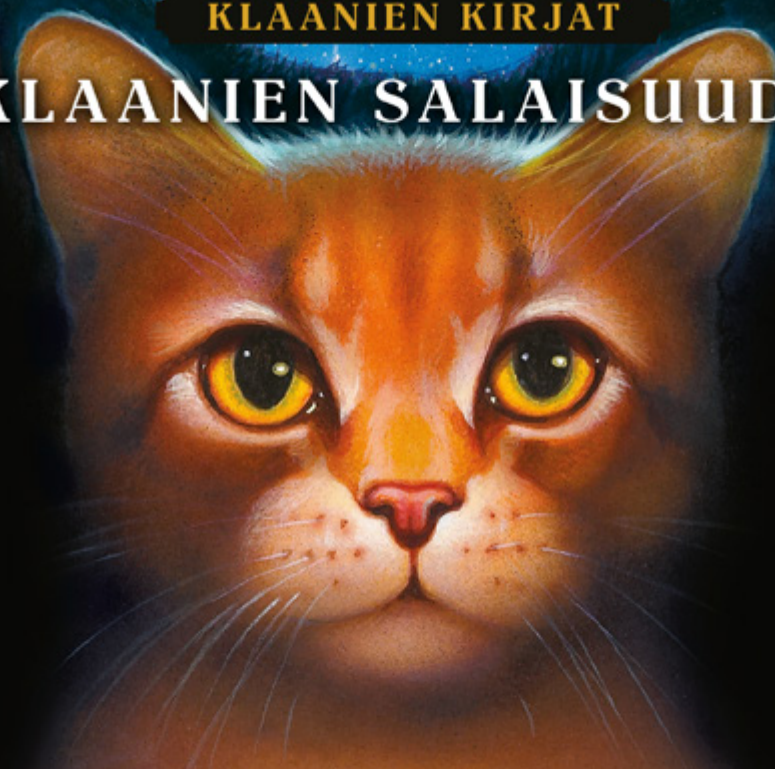

SOTURI- KISSAT

KLAANIEN KIRJAT

KLAANIEN SALAISUUDET

ERIN HUNTER

KUVITTANUT WAYNE McLOUGHLIN

WSOY

Englanninkielinen alkuteos

WARRIORS, FIELD GUIDE: SECRETS OF THE CLANS

Originally published by HarperCollins Children's Books under the title

WARRIORS, FIELD GUIDE: SECRETS OF THE CLANS

Text copyright © Working Partners Limited 2007

Series created by Working Partners Limited

Illustrations copyright © Wayne McLoughlin 2007

Cover illustrations copyright © Wayne McLoughlin 2007

Used by permission of HarperCollins Publishers

Taitto: Sisko Honkala

Kannen Soturikissat-logo: Mikko Valtavaara

Suomenkielinen laitos © Nana Sironen ja WSOY 2023

Werner Söderström Osakeyhtiö

Suomennos ilmestynyt aiemmin Art Housen kustantamana 2018

ISBN 978-951-0-49702-9

Painettu EU:ssa

*Cydille, koska hän rakastaa kissoja, sekä Rebekealle,
koska hänkin tulee varmasti rakastamaan.
Erityiskiitokset Tui Sutherlandille*

SISÄLLYS

MYRSKY, TUULI, JOKI, VARJO JA TÄHTI: KLAANIT	7
Klaanien historia: kuinka klaanit syntyivät	11
Soturilaki: soturin elämän periaatteet	15
Myrskyklaani: hurjat ja rohkeat	17
Tuuliklaani: vikkelat ja uskolliset	39
Jokiklaani: nokkelat ja voimakkaat	55
Varjoklaani: ovelat ja ylpeät	75
Tähtiklaani: viisaat esi-isät	98
REVIIRIT: KODIT JA METSÄSTYSMAAT	107
Metsä: klaanien alku	108
Järvi: klaanien uusi koti	112
REVIIRIEN YMPÄRISTÖ	117
Nelipuu	118
Korkokivet	122
Kuulampi	128
Saari	131
Auringonpesä	134
KLAANIEN MENOT	137
Päälliköt	139
Varapäälliköt	142
Oppilaat	143
Soturit	145
Klaaninvanhimmat	151
Soturilain rikkominen	154

PROFETIAT JA ENTEET: TULEVAISUUDEN ENNUSTAMINEN	161
PARANNUSTAITO: KLAANIEN HOITAMINEN	173
Parantajat	175
Tärkeitä rohdoksia ja niiden käyttö	179
KLAANIEN ULKOPUOLISET KISSAT	183
Veriklaani	184
Kuohuvan Veden Heimo	194
Kulkukissat ja erakot	198
Kotikisut	203
MUUT ELÄIMET: ELÄIMET JOITA SAALISTETAAN, JOITA VASTAAN TAISTELLAAN, JOITA PELÄTÄÄN JA JOITA KUNNIOITETAAN	205
Ketut	207
Mäyrät	207
Koirat	208
Petolinnut	208
Hevoset, lampaat ja lehmät	209
Rotat	210
Kaksijalat	210
TARUSTO: LEIJONAKLAANI, TIIKERI- KLAANI JA LEOPARDIKLAANI	211
Miten Leopardiklaani voitti itselleen joen	213
Miten käärmeet tulivat metsään	216
Miten Tiikeriklaani sai raitansa	219
SANASTO	222

MYRSKY, TUULI,
JOKI, VARJO JA TÄHTI

KLAANIT

Soturikissaklaanien syntytarina on kulkeutunut kaikissa klaaneissa kissalta toiselle, klaaninvanhimmalta soturille, soturilta oppilaalle, kuningattarelta pennulle. Tarina ei pysy samana kahta kertaa, ja osat siitä voivat muuttua epäselviksi tai kirkastua äkkiä kerrottaessa. On hämärinä hahmoina kulkevia kissoja, joiden nimet ja teot ovat kadonneet klaaninvanhimpien pesän suloiseen sumuun, koska soturiklaanit ovat vaellelleet metsässä lukemattomia kuita...

KLAANIN HISTORIA KUINKA KLAANIT SYNTYIVÄT

MONTA KUUTA SITTEN metsä oli villiä korpea, kesytöntä maata jolla ei ollut reviierejä. Pohjoisessa kaartui nummi; etelässä oli sankkaa metsämaata. Metsän reunassa virtasi synkstä rotokosta kuohuva joki.

Metsään tuli kissoja. Heitä houkuttelivat pikkuotusten vaimea rapistelu, veden alla liikkuvat varjot ja linnunsiipien yllättävä kahina puissa. Nämä kissat eivät olleet soturikissoja. He elivät pienissä ryhmissä, eivät vielä klaaneissa. Rajoja ei ollut asetettu. Ja kissat tappelivat yhteenään pelätessään riistan loppuvan ja päällekkäisten reviirien olevan uhattuina. Se oli metsässä veristä ja laeista piittaamatonta aikaa, ja paljon kissoja kuoli.

Eräänä yönä, kun kuu oli täysi, kissat päättivät tavata metsäaukiolla, jota ympäröi neljä suurta tammea. He kiistelivät riistavarkauksista. Kynnet välähtelivät; uhmakkaat ulvaisut kiirivät metsässä. Seurasi hirvittävä taistelu, ja pian maata kasteli veri.

Sinä yönä kuoli monta kissaa. Vammojensa uuvuttamat eloon jääneet nukkuivat taistelukentällä. Kun he heräsivät, kuu loi valoaan heidän ylleen. He näkivät ympärillään surmatujen sukulaistensa henget, eivät enää raadeltuina ja verissään

vaan hohtavina kuin pudonneet tähdet. Kissat painautuivat maata vasten, ja kun henget puhuivat, he näkivät kauheita näkyjä tulevaisuudesta. He näkivät metsän hukkuneena vereen, näkivät kuoleman vaanivan heidän pentujaan joka käpälän-askelilla. Ja he tiesivät, että taistelemisen oli loputtava.

»Liittykää yhteen tai kuolkaa», henget sanoivat.

Elävien kissojen joukosta puhui ensimmäisenä musta naaras. Hän nousi seisomaan jäykin, taistelun väsyttämin jaloin. »Minun nimeni on Varjo», hän naukaisi. »Miten me voimme liittyä yhteen, ellei meillä ole päällikköä? Minä osaan saalistaa synkimmänkin yön pimeydessä. Johtakoon metsää Varjo!»

»Ja sinä johdattaisit meidätkin pimeyteen!» maukui hopeanharmaa kolli, jolla oli vihreät silmät. »Minä olen Joki! Kuljen metsän kätköissä ja salaisilla poluilla. Joen pitäisi liittää metsä yhteen, ei Varjon!»

»Metsä on muutakin kuin Jokea ja Varjoa», murisi eräs jäntevä ruskea naaras. »Vain Tuuli tavoittaa sen etäisimmätkin kolkat. Minä olen nopea kuin tuuli, joka puhaltaa yläviltä nummilta. *Minun* pitäisi olla hallitsija.»

Isoin eloon jääneistä kissoista oli nimeltään Myrsky. Hän oli tulenoranssi kolli, jolla oli meripihkanväriset silmät ja kookkaat valkoiset käpälät. »Mitä se on verrattuna minun voimiini ja saalistustaitoihini? Jos joku kissa on syntynyt halitsemaan, niin minä.»

Neljän ison tammen alla puhkesi vimmainen ulvonta, jota henkikissat katselivat vaiti. Äkkiä synkät pilvet peittivät kuun, ja elävät kissat alkoivat vapista peloissaan. Erään korkean kiven laella he näkivät raidallisen naaraskissan, yhden kaatuneista, jonka turkki hohti vaikka taivas oli pimeä. Hänen silmänsä välähtelivät vihaisesti maassa oleville kissoille.

»Olette tyhmiä kuin sorsat!» hän maukui. »Ettekö pysty hetken vertaa ajattelemaan muuta kuin itseänne? Ajatelkaa pentujanne!»

Neljä kissaa – Varjo, Joki, Tuuli ja Myrsky – katselivat raidallista kissaa, mutta kukaan ei puhunut mitään.

»Metsä on niin iso, että se ruokkii perheenne ja paljon enemmänkin», hän maukui. »Teidän on löydettävä muita itsenne laisia kissoja, valittava metsästä kodit ja asetettava rajat.»

Siinä samassa kuu ilmestyi pilvien takaa ja paljasti piirin tähdenloisteisia henkikissoja aukion laidoilla. Piiristä astui eteen valkoinen kolli. »Jos teette niin», hän maukui, »palkitsemme teidät kahdeksalla uudella hengellä, niin että voitte johtaa klaanejanne monta tulevaa kuuta.»

Seuraavaksi puhui hoikka kilpikonnakuviainen naaras. Hän astui eteen, valkean kollin viereen. »Katsellemme teitä Hopeahännästä», hän lupasi ja käänsi katseensa yötaivaan poikki kulkevaan lukuisten tähtien polkuun. »Käymme unisanne ja johdatamme teitä matkoillanne.»

»Kerran kuussa», maukui valkea kolli, »täydenkuun aikaan, kokoonnutte yhdessä tänne, näiden neljän ison tammen alle, aselevon yöhön. Näette meidät yllänne Hopeahännässä ja tiedätte että me näemme teidät. Ja jos niinä öinä vuodatetaan verta, tietäkää, että me olemme vihoissamme.»

»Teistä tulee satureita!» ulvaisi raidallinen kissa kiveltä.

Myrsky, Joki, Tuuli ja Varjo painoivat päänsä.

»Tästä hetkestä lähtien te elätte soturilain mukaan. Sydämenne täyttää rohkeus ja jalous, ja jos teidän on taisteltava, ette taistele ahneudesta vaan kunnian ja oikeuden puolesta.»

Tuli pitkä hiljaisuus. Viimein Myrsky nyökäytti leveää oranssia päätään. »Viisaita neuvoja. Uskon, että pystymme

valitsemaan reviirimme ja asettamaan rajat oikeudenmukaisesti ja rauhanomaisesti.»

Yksitellen muut kissat sanoivat hiljaa olevansa samaa mieltä. Sitten he palasivat koteihinsa ja etsivät itsensä kaltaisia kissoja, joilla oli samat kyvyt ja vahvuudet. Joki löysi kissoja, jotka mielellään kalastivat saaliinsa. Varjo kokosi mukaansa öisiä saalistajia, joilla oli terävä pää ja terävät kynnet. Myrsky löysi saalistajia, jotka osasivat jäljittää riistaa tiheimässäkin aluskasvillisuudessa. Tuulen joukkoon tulivat nopeimmat juoksijat ja sellaiset kissat, jotka pitivät avoimista nummista. Sitten he jakoivat alueen niin, että joka klaanilla oli riittävästi riistaa elämiseen ja että kaikki kissat pystyivät elämään turvassa. Ja kun päälliköt palasivat neljälle suurelle tammelle ensimmäiseen täydenkuun rauhan yöhön, heidän tähtiesi-isänsä antoivat heille kahdeksan henkeä lisää, niin kuin olivat luvanneet.

Klaanien välillä ei aina vallinnut rauha, mutta se oli arvatavissakin – eivät kissat turhaan synny kynsineen ja hampaineen. Silti, niin kauan kuin he eläisivät soturilain mukaan, heidän kuolleet esi-isänsä varjelisivat heitä ja johdattaisivat heitä elämän varrella.

Ja niin alkoi soturiklaanien aika.

SOTURILAKI SOTURIN ELÄMÄN PERIAATTEET

1. Puolusta klaaniasi vaikka oman henkesi uhalla. Voit ystävystyä muiden klaanien kissojen kanssa, mutta sinun on oltava silti uskollinen omalle klaanillesi, sillä jonakin päivänä voit joutua taistelussa toisten klaanien kissoja vastaan.
2. Älä saalista toisen klaanin reviirillä äläkä tunkeudu sille.
3. Klaaninvanhimmat ja pennut on ruokittava ennen oppilaita ja sotureita. Oppilaat eivät ilman lupaa saa syödä, ennen kuin ovat saalistaneet klaaninvanhimmille.
4. Saalista tapetaan ainoastaan syötäväksi. Kiitä Tähtiklaania saaliseläimen hengestä.
5. Pennun on oltava ainakin kuusi kuuta vanha päästäkseen oppilaaksi.
6. Vasta nimitetyt soturit istuvat soturinimen saatuaan hiljaisessa vartiossa yhden yön.
7. Kissa ei voi päästä varapäälliköksi, ellei ole kouluttanut ainakin yhtä oppilasta.
8. Varapäälliköstä tulee klaanipäällikkö, kun päällikkö kuolee tai vetäytyy viettämään vanhoja päiviään.
9. Kun varapäällikkö on kuollut tai vetäytynyt tehtävästään, uusi varapäällikkö on valittava ennen kuuhuippua.
10. Kaikkien klaanien kokoontuminen pidetään täydenkuun aikaan, ja silloin on yön kestävä aselepo. Tällöin klaanien välillä ei tule käydä taisteluita.

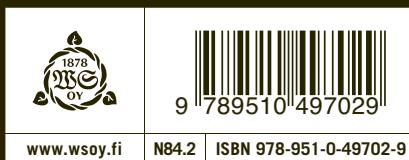
11. Rajat on tarkistettava ja merkittävä päivittäin. Kaikki rajan yli tulevat kissat on pysäytettävä.
12. Soturi ei saa laiminlyödä kärsivää tai vaarassa olevaa pentua, vaikka pentu olisikin toisesta klaanista.
13. Klaanipäällikön sana on soturilaki.
14. Kunniallisen soturin ei tarvitse tappaa muita kissoja voittaakseen taistelunsa elleivät nämä ole soturilain ulkopuolisia tai ellei se ole itsepuolustuksen takia välttämätöntä.
15. Soturi torjuu kotikisun pehmeän elämäntavan.

TERVETULOA KLAANIKISSOJEN REVIIREILLE!

Klaanien salaisuudet paljastaa sen, mitä olet aina halunnut tietää soturikissojen maailmasta:

- Tee opastettu kierros klaanien reviireille
- Tutki kirjojen maisemia kartoista
- Tutustu klaanien alkuperään ja historiaan
- Lue lisää legendoista ja ennustuksista
- Tapaa tärkeimmät päälliköt ja parantajat sekä klaanien ulkopuolisia kissoja.

Klaanien kirjat ovat Soturikissat-erikoiskirjoja, joissa päästään kurkistamaan klaanikissojen salaisuuksiin, uskomuksiin ja elämään – maailmaan supersuosituksen sarjan takana.

www.wsoy.fi

N84.2

ISBN 978-951-0-49702-9

Kannen kuva: Wayne McLoughlin